

MODELI

PRIGODNI IGROKAZI

Anto Stojić

PRVA MAJKA

– KRATKI BIBLIJSKI IGROKAZ ZA MAJČIN DAN –

I ČIN

(Pozornica: primitivna priroda. Na sredini nekoliko naslaganih kamenova predstavljaju žrtvenik s kojeg se još dimi). Po strani iskopan grob. Eva oplakuje Abela. Polutama prelazi u tamu.)

EVA: Abele moj, sine, nado majčina... Tugo moja bolna... (jeca).

GLAS: Danas je na ovoj zemlji umro prvi čovjek. Bratoubilačko krvoproliće. Sunce nebesko, vidi, pamti i svjedoči: danas je na zemlji iskopan prvi grob.

EVA: (Vuče kamen sa žrtvenika na grob) Nek ovaj kamen kazuje svima s koliko boli i tuge pokrivam sina mlađanog. Ovaj se kamen kao mora navalio na srce materinsko. O, kako si težak duši neutješnoj... Abele, zjeno moja... Kaine, maču, oštrico, nemira moga... (tiše) Abele... Kaine... (Zaspi naslonjena na kamen).

Prizor II (Svitanje. Nježna glazba u pozadini sve glasnija. Jedan reflektor sja u visini kao zapaljena zvijezda).

GLAS: (Tajanstveno) Onaj koji vam je u tami dao svjetlost, u tuzi poslao utjehu i motri sudbinu vašu, zove. Uputite se za njim. Slijedite njegove zapovijedi i znakove. Opet će vas uvesti u izgubljenu sreću, u napušteni raj.

EVA: O, Začetniče dobra i života. Sina mi Kaina nema. Koji si usud dodijelio nevoljniku.

GLAS: Dok krvav krik sa zemlje bude vapijao nebeskoj pravednosti, nosit će znamen prokletnika. Kain će vječito tragati za mirom a nitko na zemlji neće mu pružiti utočište.

EVA: Zar nema nikad pomilovanja njemu? Zar moje suzne oči ostavljaš bez nade?

GLAS: Grijech se ne oplakuje suzama, ženo, već ljubavlju i žrtvom do kraja.

EVA: Koliko ljubavi? Koliko žrtava? Koliko vremena? Koliko... (Jeka) do kraja...

ČITAČ: (Iza kulisa dok na pozornici ponovno ne postane posve mračno) Žalosna mati Eva, upre još jedan pogled u onu daljinu u svjetlost nedostižnu a onda se okrenu i uđe u mračne šume

da u njima na sve strane traži sina Kaina. Decenije su prolazile. U njoj je rasla pustoš sasušena. Ničega više nije bilo: ni želje za životom, ni suza, ni sjaja u očima. Jedino ljubav. Čudesna materinska ljubav ko vrelo neiscrpno. Na tom zdencu joj se obnovljala čas snaga čas nada. Snaga bi tražila nadu i kad je nije bilo mati je mislila kako je tu negdje. Nada je uvijek tamo gdje je nema. Ta nevidljiva nada je bila posljednja snaga umornim koracima.

II ČIN

(Pozornica kao i ranije samo sve posuto travom.)

EVA: (Slijepa starica ispruženim rukama tumara od grma do grma) Sve sam ti dala Bože, ostalo je još samo srce a njega nećeš. Da uzmeš njega uzeo bi mene. A zašto ga ne uzmeš? Reci!... Znam zašto. U njemu je Kain. Kaine, Kaine, prognaniče moj. O, kad bih te mogla ponovo roditi kao prvi put ali sad si se duboko sakrio u srcu materinu. Jedino ono ti neće uskratit utočište. Mogao bi se odužiti majci. Dovedi joj drugu da umre. Nas dvije se dobro poznamo: ja službenica života a ona umiranja. Meni se još s tobom i sa njom sresti – sa smrću i sinom.

KAIN: (Iz grma) Što tražiš ovdje starice jadna?

EVA: Kojeg od moje djece glas to čujem? (Požuri i udari na kamenje s Abelova žrtvenika) Glas ti ne poznam al mjesto... mjesto je posvećeno kadom žrtvenim.

KAIN: Ne luduj starice i ne prilazi! Stani!

EVA: Čovječe, tko si, zašto me tjeraš?

KAIN: Gubavac sam i zato te tjeram. Ogubavit ćeš to malo života.

EVA: A tko ti reče da budeš guba. Od zloga li je il od pravednosti?

KAIN: Udaren kaznom Svevišnjega.

EVA: A, kaznom veliš, kaznom Svevišnjega?

KAIN: Čula si dosta, produži!

EVA: Zašto te pravda tako strogo sudi? Čuješ, da nisi možda... Da nisi imao brata?

KAIN: Ušuti ženo, ne spominji mi brata. Tko te to šalje da pališ vatru na čelu i da mi moriš dušu?

EVA: O, znam te, Kaine, Kaine sine moj... Nađoh te jadna... (plačući, požuri prema grmu, spotakne si, pane. Kad se uspravi)

KAIN: (Izlazi, pada ničice ispred nje) O mati moja... Zar si još živa?

EVA: (Pridižući se učini korak naprijed) Dodi, dodi jedina brigo moja.

KAIN: Ne mati, ne primiči se! Postat ćeš gubava. Ja sam postao bolest tihog umiranja.

EVA (Kroz zube) Ma, dodi sine, ja ne poznam gube.

KAIN: (Uzmiče) Okužit ćeš se jadna Jahvinim prokletstvom.

EVA: Tu gubu ja cijelog života tražim. Stani i ne muči me dalje!

KAIN: Guba, guba sam, stani i ruke k sebi!

EVA: Ove su ruke zmije hvatale, ove su ruke trnje lomile, ove su ruke munje ustavljale... Pusti da sada zagrle gubu Abelovu. (Zagrli Kaina – Šutnja)

KAIN: Nemoj mi spominjat brata mati moja. Ime mi njegovo dušu potresa, snaga mi klone na pomisao...

EVA (Uhvati ga za ramena) Kaine sine, pusti brata svog da uđe. On već dugo stoji pred zatvorenim srcem. Nosi ti oprostjenje.

KAIN: Što veliš mati? Uхватit ću te za riječ.

EVA: Kamo sreće da hoćeš... No idemo sjesti na kamen.

KAIN: Ne mogu nikud s ovoga mjesta. Ovdje jedino osjećam spokoj.

EVA: Kaine, Kaine, nevoljo i ludo moja... Ne vidiš li jadan ne bio da na bratovu grobu stoji sklonište tvoje gubavo? (Gleda ga, oči su mu još uvijek pune nepovjerenja) Ta nisi valjda i u duši gubav?!

KAIN: Pomozi da povjerujem, majko! Reci mom bratu kako rado bih povjerovao u oproštenje...

EVA: Pa što bi htio, da ga oživim, je li? Otkud mi sila tvorca nebeskoga... Da ga ponovo rodim? Nisu ga u moju utrobu zakopali... Prah će ti njegov reći da je istina, da Abelovo pomirenje na tebe čeka... No dodi rugobo majčina, dodi! Možda ćeš spoznati srce tvrdokorno, milosni poziv i čas obraćenja. (Povede niže, kopa i šakom praha pospe Kaina po glavi).

KAIN: (Skrušen, sagnut, udara se u prsa. Glazba u pozadini Hendelov „Alleluja”. Kad se utiša) Mati, čuješ li neku glazbu svečanu... Usrećuje me ovo čudesno pjevanje... Što se to događa s nama? (Ispruži ruke) Pogledaj! Spadaju mi zavoji s rana! (Odmotava ruku) Ovo je znamenje Boga Sabaota. (Baci se na koljena) Abele, veliki brate moj! Do neba ovog nek ti je hvala!

EVA: (Uspravna s pogledom u daljinu izusti razgovjetno) ZNAMENJE POMIRENJA. (Skida svoj plašt, stavlja na Kaina) Ovako te zaogrnilo Jahvino milosrde. Idi u rijeku i operi gubu a kad se vratiš...

KAIN (Poljubi Evinu ruku, ustane, pogleda je i pode. Zastane, okrene se) Majko... Neću te ostaviti.

EVA: Idi Kaine, ne okreći se više. Idi, posljednja željo prve majke svijeta. (Kad je izašao, dovikne) Kad se vratiš, uzvрати majci... Molitvom za pokojnike! (Povuče se do žrtvenika, ispruži ruke prema nebu) Hvala ti veliki i mudri Svedržitelju svijeta. Proslavljaju te zadnji časovi utješene majke. Hvalim te za skinutu sramotu moga sina. Što bismo jadni bez tvoje dobrote!... Pošalji sada pratilju moju. Obala vječnosti predamnom sjaji... Ona jedina vodi na drugu stranu na obalu vječnu. O dodi sestrice moja smrti dočekana... (Spušta se polako na zemlju. Zvona iz daljine sve jača)

K r a j

DON BOSCOV SAN I JAVA

---

1. prizor

ČITAČ: Tamo gdje brežuljci plodni snivaju

IVAN: Tamo gdje ljudi ljudima bivaju

IVES: Tamo gdje neba blaga zemlju diraju

IVAN: Tamo gdje siromasi skromno žive

IVES: a bogataši uživaju...

ČITAČ: Tamo u Italiji, u Pijemontu, u selu Becchi, blizu Torina: zapalilo se tiho svjetlo života.

IVAN: Ko svijeća od meka voska

IVES: Zaszjala je na nebu zvijezda rođenja

KOR. ZVIJEZDA velikog prijatelja mladih, zvijezda odgojitelja i sveca, Zvijezda svetog Ivana Bosca.

ČITAČ: One godine, petnaeste u osamstotoj od drugog milenija, nevidljivi sijač života sagnuo se zadivljen nad kolijevku jednog dječaka i rekao:

KOR: Ovo je sin moj, milina moja, njemu ću povjeriti mnoge.

ČITAČ: Dijete je raslo uz oca Franju i majku nježnu Margeritu, uz brata Josipa, polubrata Antuna i baku staru. Godinu... Dvije...

IVAN: A kad nastupi treća...

IVES: U trećoj godini djetetu oblak taman zakloni dugu Ivica nejak golemu ugleda tugu...

NIVES: O, kako plaču i kako pate
djeca nejaka kada shvate
da više nemaju tate!

2. prizor: Recitatori

ĐAK I: U sobi na krevetu leži
očevo tijelo već hladno.
Plakala je žalosna majka
i Ivan – siročić jedno.

ĐAK II: Zove ga majka tiho
On viče: „Ustani oče!”
„Mrtav je!” veli mu majka
„Ti si bez oca, siročić.”

MATI: Neka ga anđeo mira
lovorom nagrade kiti
a od sad ja ću tebi
i otac i majka biti.

ČITAČ: Ivanova mati, mudra i jaka žena, zasukanih rukava pod suncem, brza koraka na kiši,
brižna i nježna u blagdane na cvijetnom polju ko prorok zbori voljenoj djeci.

MATI: Djeco moja, sve što gledate o Božjoj ljubavi zbori. Sve što postoji Boga slavi.

ĐAK I: Nevoljni crv što zemljom gmiže

ĐAK II: I gordi hrast što do neba se diže

ĐAK III: I ljubičica što se mirisom iz trnja javlja

ĐAK I: I žito i cvijeće i trava što se na ranu stavlja.

MATI: Sve što gmiže, što se diže k Bogu bliže, Bogu stiže
Što se javlja, što se spravlja, sve što valja i ozdravlja,
Sve što cvjeta, raste plodi; od Boga je, k Bogu vodi.

ČITAČ: Uz takvu majku rastao je Ivica Bosco u vjeri, mudrosti i znanju. I kako bijaše bistro
dijete mnogi se pitahu:

KOR: ŠTO ĆE BITI OD OVOG DJEČAKA?

ČITAČ: Odgovor na to pitanje pojavio se već u Ivanovoj devetoj godini.

NIVES: Tada je usnuo čudan i znakovit san, tako znakovit da je to ustvari bio cijeli životni
program naznačen u slikama s malo ali odlučujućih riječi.

IVES: Taj san je kasnije don Bosco sam ispričao a prepjevao ga je jedan naš veliki prijatelj.

3. prizor: San

PJESNIK: Bilo mi je punih devet ljeta,
kad sam sanak usnuo čudesan,
Ja ga nikad zaboravit neću.
Sjedio sam na jednoj livadi,
Gdje je bilo svakakvih dječaka,
bilo ih je stotina i više.
Igrali se, tukli se dječaci,
smijali se i ružno psovali
Bože mili i tebe psovali,
Gospe draga i tebe grdili!
I ja podoh rastjerat dječake,

rastjerat ih svojom šakom jakom
da ne psuju i da se ne tuku.
U taj čas se preda mnom stvorio
jedan častan u bijelini čovjek
milina ga bilo pogledati.
Lice mu je sjalo kao sunce
a oči mu kao zvijezde jasne.
I on meni stao besjediti.
„Ne u gnjevu, moj Ivane Bosco
za dječake nije šaka jaka,
neće šaka već besjeda slatka

pridobiti te tvoje dječake.
 Hajde k njima pa ih milo svjetuj
 nauči ih kršćanskoj kreposti,
 oduči ih od zla i pakosti.
 Tako meni besjedio čovjek
 divan čovjek u haljini bijeloj
 a ja sam se jadan uplašio
 i sav smeten njemu besjedio
 Šta to veliš bijeli čovječe?
 gdje ja mogu takvo što činiti
 ja koji sam neuk i siromah.
 Zar će mene oni poslušati?
 Oni će me samo ismijati.
 I još rekoh bijelom čovjeku
 Kaži meni tko si, odakle si,
 da ja znadem tko mi savjet daje.
 I on meni opet besjedio:
 Samo podi među te dječake
 Ti ćeš znati njima savjet dati,
 i oni će tebe poslušati
 A ja ću ti pomoćnicu dati
 Ona će te dobro svjetovati.
 Ona će ti u pomoći biti.
 Tako meni besjedio čovjek,

divan čovjek u haljini bijeloj
 a ja njega opet upitao
 O lijepi i bjeli čovječe
 kaži meni tko si, odakle si?
 Bijeli čovjek meni odgovara.
 Ja sam onaj čiju majku štuješ
 Kad je tri put u danu pozdravljaš.
 Dok je on to meni govorio
 Uz njega se stvorila Gospoda
 a sva krasna kao zvijezda jasna
 i do neba kao uzvišena
 I ona me za ruku uzela
 pa mi ovo blago besjedila
 Te dječake, te male psovače
 ti ćeš lijepom rječju obratiti
 i u život pošten povratiti.
 Divlja zvjerad postat će jaganjci
 samo ti mi rasti i odrasti
 budi dobar iskren i ponizan.
 To mi reče Gospoda prekrasna
 kad to reče i ja se probudih
 Uzdah mi se oteo iz grudi
 Bože meni u pomoći budi.

- ČITAČ:** Kad je Ivica ispričao san svojima oni su različito protumačili, braća Antun i Josip te baka i mati.
ANTUN: U snu ti je predskazano da ćeš biti zgubidan, potepuh i voda bande.
JOSIP: Ja mislim da ćeš biti pastir i pasti ovce.
BAKA: Ne treba snima nikad vjerovati.
MATI: Tko zna, možda ćeš postati svećenik.
ČITAČ: Mati je jedina naslutila istinu.
KOR: Maleno dijete si divne
 usnuo zlačane sanje
 kako iz bijesnog si vuka
 Isusu stvorio janje.

4. prizor: Svećenik

- ČITAČ:** Ivan Bosco, nakon teškog i mučnog djetinjstva, izabire svećenički poziv. Izvanrednom nadarenošću i upornošću svladao je sve poteškoće kojih nije bilo malo.
IVES: Imao je 26 godina kad je 1841. u Torinu zaređen za svećenika (odslušati skladbu „Ti si svećenik”)
IVAN: Ivanov duhovni voda, svećenik Josip Kafasso dao je mladomisniku ovaj savjet.
ČITAČ: Podi gradom i promatraj život
ĐAK I: Ivane, dobro otvori oči
ĐAK II: naći ćeš djecu srca skršena
ĐAK III: Ivane podi, i hrabro kroči
 Tvoja su stada raspršena.
JOSIP: Doista, Ivan je vidio svu bijedu proletera u predgradima Torina. Izgubljeni mladići

na ulicama imali su gruba buntovna lica, neispavani od noćnog tumananja, kocke i razvrata. Krali su, otimali, tukli se, ubijali – na sve su bili spremni jer onako nezadovoljni i očajni ništa nisu imali izgubiti.

ANTUN: Najviše od svega don Bosca se doimao zatvor u kojem je posjećivao maloljetničke delikvente.

BAKA: Jednoga dana napusti mračne zatvorske hodnike s odlukom:

KOR: Moram na svaki način spriječiti ovu tragediju mladih!

IVES: Pošao je na ulice da se približi malim buntovnicima psovačima – malim vukovima, da im ponudi svu dobrotu svećeničkog srca i pretvori u janjce – dobre kršćane i poštene građane.

NIVES: Od tada su ga poznavala sva gradilišta, trgovi, ulice, mračni hodnici i kockarnice...

IVAN: Don Bosco je postao prijatelj napuštenih.

BAKA: Pjesnik za njega reče:

PJESNIK: Mnogima se oteo jecaj zbog siromaha
mnogi su planuli ko iskra što tamom vrca
ali ti si za njih sve do posljednjeg daha
imao dara, pameti i srca.

ČITAČ: Na blagdan Bezgrešne, 8. prosinca 1841. započeo je oratorij u Valdoccu. Tog dana don Bosco je susretom s dječakom Bartolomejem Garelli započeo svoje poslanje – 'spašavati siromašnu i zapuštenu mladež. Jedan obični vjeronauk intoniran zdravomarijom najavio je karizmu – duhovni dar – za kojega će živjeti i raditi Družba salezijanaca.

ĐAK I: Tri dana nakon tog susreta, don Boscu se pridružilo devet dječaka, tri mjeseca kasnije, bilo ih je 25 a za tri godine broj je porastao na 250. Na kraju, u njegovim zavodima svoju budućnost pripremalo je preko 800 dječaka bez roditelja.

IVES: Pjesnik nas ponovno podsjeća na san iz devete godine sada pretvoren u životnu stvarnost'

ĐAK I: San ti se istinom stvori
tih malih vragolana
tvoji su puni dvori
i nisu huligani, već mladost odabrana.

ĐAK II: Stavljao blagi si melem
mladosti bolnoj na grudi
oni što vuci su bili
sada su potpuni ljudi.

KOR: Čudom si bio svog vijeka
ljiljan si dize iz kala
zato ti sveti don Bosco
svemirom ori se hvala.

ĐACI: Veliki oče don Bosco
blistavog beskrajna družu
koji u mraku nam svijetliš
kada nas ponori kruže.

KOR: Čudom si bio svog vijeka...

MARIJA MAJKA CRKVE

(RECITAL ZA JEDNO MARIJANSKO SLAVLJE U SVIBNJU)

Na početku se zapjeva pozdravlja pjesma Mariji („Zdravo Djevo“ ili Kraljice svibnja“)

- VODITELJ:** Okupljeni u ime Kristovo i u njegovu duhu, želimo zahvaliti Bogu za divote koje je izveo u Mariji kad je nju predodredio za majku Spasitelja svijeta. Ovim molitvenim susretom častimo Mariju, Ženu Novoga saveza, Majku Crkve, Majku sviju nas po milosnom preporođenju. Ona nam je u isto vrijeme uzor svetošti i zagovor za sveto življenje u suradnji s Bogom.
- KOMENTATOR:** Koncil nas uči i poziva vjerovati: „Djeвица Marija koja je po anđelovu navještenju primila u tijelo Riječ Božju i svijetu donijela Život, priznaje se i časti kao prava Majka Boga i Spasitelja... Po tom daru odlične milosti daleko nadvisuje sve druge stvorove, nebeske i zemaljske. Budući pak da je združena u Adamovu rodu sa svim ljudima koji trebaju spasenje, ona je majka ne samo glave, nego udova Mističnog tijela – Crkve. Katolička Crkva, poučena od Duha Svetoga, s djetinjom ljubavlju štuje Mariju kao preljubeznu majku” (Usp. LG 53).
- VODITELJ:** Dajmo stoga hvalu Bogu molitvom pape Ivana Pavla II, časteći Mariju, zoru našeg otkupljenja.
- ČITAČ I:** Blagoslovljen Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista koji je tebe Nazaretska Djevice ispunio svakim blagoslovom duhovnim u Kristu. Po njegovoj premudroj odluci ti si začeta bez ljage istočnoga grijeha.
- SVI:** Blagoslovljen Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista.
- ČITAČ II:** Predodređena da budeš Majka Sina Božjega, u njemu si i za njega bila otkupljena više od svakog drugog ljudskog stvora na zemlji.
- SVI:** Blagoslovljen Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista.
- ČITAČ I:** Jer nisi baštinila istočnoga grijeha, bila si začeta, i rođena si u čistom milosnom stanju, u stanju milosti posvetne – puna milosti.
- SVI:** Blagoslovljen Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista.
- ČITAČ II:** Zajedno s cijelom Crkvom častimo Otkupljenje koje se po tebi zbilo. Ti si odigrala jedinstvenu, samo tebi povjerenu ulogu u milosnom Božjem djelu: spasenju svijeta.
- SVI:** Blagoslovljen Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista.
- VODIČ:** A sada se obraćamo tebi, predivna Majko našega spasenja, i molimo:
- SVI:** O Marijo, prvino otkupljenih, pomози nam pronaći svoj udio u tajni Otkupljenja. Pomози nam da do u dubine shvatimo božansku i ljudsku dimenziju te veličanstvene tajne kojoj smo izručeni. Pomози nama, i braći i sestrama čitavoga svijeta, koji su otkupljeni predragocjenom Krvlju Kristovom: o blaga, o mila, o slatka Djevo Marijo (Ivan Pavao II – 8. 12. 1982).

MARIJA Majka otkupljenih

- VODIČ:** U knjigama Staroga zavjeta čitamo povijest spasenja u kojoj je pripravljen dolazak Isusa Krista na svijet. U tim je knjigama proročanski naznačen lik žene, Majke Spasiteljeve. Marija iz Nazareta jest Djeвица koja se najviše odlikovala među poniznim Jahvinim siromasima, onima koji su s pouzdanjem iščekivali Nje-

govo spasenje. Upravo ona će začeti i roditi Emanuela, to jest Boga među nama. Poslušajmo ovu istinu izrečenu na Koncilu.

ČITAČ I:

Iz koncilskog dokumenta „Lumen Gentium“:

„Nazaretska je Djevica, po Božjoj zapovijedi, bila pozdravljena od anđela navještenja kao 'milosti puna', a ona je odgovorila nebeskom glasniku: 'Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po riječi tvojoj'. Tako je Marija, kći Adamova, pristajući na Božansku riječ, postala Isusova majka, i prihvaćajući Božju spasi- teljsku volju svim srcem i nezapriječena nikakvim grijehom potpuno se posveti- la kao Gospodinova službenica osobi i djelu svoga Sina, pod njim i s Njime po milosti svemogućega Boga nije bila potpuno pasivno oruđe u Božjim rukama, nego da je sudjelovala slobodnom vjerom i poslušnošću u ljudskom spasenju” (LG 56).

KOMENTATOR:

Svojim „neka mi bude”, Marija ne samo prihvaća, nego i odlučuje. Ulazi u di- jalog s Bogom i daje mu slobodni odgovor u vjeri i poslušnosti. Na taj način ona je postala uzrok spasenja za sebe i za čitav ljudski rod te ju s pravom nazivamo „majkom živih”, jer, kao što je po Evi došla smrt, tako je po Mariji došao Život. (Usp. LG 56). Ali Djevica je Marija majka spašenih, ne samo jer je rodila Spasitelja, nego i zato jer je s njime bila intimno do kraja združena u djelu spa- senja – u njegovoj žrtvi. Koncil kaže:

ČITAČ I:

Time što je Krista začela, rodila, hranila, u hramu ga Ocu prikazala, i sa svojim Sinom, dok je na križu umirao, trpjela, na sasvim je osobit način sudjelovala u Spasiteljevu djelu, poslušnošću, vjerom, ufanjem i žarkom ljubavlju, da obnovi vrhunaravni život duša. Radi tog nam je postala majkom u redu milosti.

VODIČ:

Recitirajmo sada lagano i meditirajući riječi iz prvog djela Zdravomarije. Za- tim ćemo se zadržati u kratkom razmišljanju, prizivajući onaj Marijin „neka mi bude”. Taj „da” postao je kulminacija spasenjskog dijaloga između Boga i nje- gova stvorenja.

SVI:

Zdravo Marijo milosti puna, Gospodin s tobom. Blagoslovljena ti među ženama i blagoslovljen plod utrobe tvoje, Isus (Razmišljanje u šutnji).

VODITELJ:

Pomolimo se.

SVI:

O Bože ti si htio da se tvoja riječ utjelovi u krilu Djevice Marije. Dopusti nam da klanjajući se otajstvu našega Otkupljenja, pravog Boga i pravog čovjeka, po- stanemo dionici vječnoga života. Amen.

PJESMA:

ZDRAVO DJEVO (ili koja druga).

VODITELJ:

Božansko materinstvo Blažene Djevice Marije, temelj je njezine posebne veze s Kristom i njezina učešća u djelu spasenja koje će on izvesti. Njezino božansko materinstvo temelj je i veze koju ima s otkupljenicima, Crkvom. Naime, kao što je majka glave mističnog Tijela Kristova, tako je majka i njegovih udova. Majka Kristova jest Majka Crkve.

ČITAČ:

Iz govora pape Pavla VI na završetku trećeg zasjedanja na II vaticanskom kon- cilu:

„Djevici u čast a nama na pobudu, proglašavamo da je Marija „Majka Crkve”, to jest čitavoga Božjeg naroda, vjernika i pastira, koji je zazivaju s 'Majko lju- bezna'. Po tim uzvišenim imenom želimo da Djevica bude još više čašćena i za- zivana diljem kršćanskog svijeta. To nije u kršćanskoj pobožnosti nov naslov, dapače; jer je oduvijek tako zazivana u molitvi kršćanskog puka, jer je u nje- govoj bezazlenoj i spontanoj pobožnosti tako oslovljena, to je postalo još jedno odličje dostojanstvu Majke utjelovljene Riječi.”

VODITELJ:

Prisjetimo se dvaju događaja iz Evandelja: Kane i Kalvarije. U Kani Marija pred-

stavlja Crkvu. Ona intervenira kod Sina. Na Kalvariji je nas primila za svoju djecu. To je onaj svečani trenutak kad je rođena Crkva. Krv i voda koja je potekla iz Kristova otvorena boka, znak su krštenja i Euharistije po kojima Crkva očituje svoju materinsku skrb radajući ljude na život Uskrsloga. Marija je slika Crkve i tamo je prisutna da prihvati plodove Otkupljenja za ljude svih vremena. Zato je Isus gleda i kaže: „Ženo, evo ti sina”. Marija je shvatila i prihvatila svoj novi poziv: biti duhovna Majka Crkve. (Razmišljanje u šutnji).

VODITELJ: Zahvalimo našem Spasitelju što nam je Mariju dao za Majku, moćnu i milosrdnu zagovornicu kojoj se utecimo s pouzdanjem.

SVI: Marija, Majka tvoja, neka nas zagovara.

ČITAČ I: Spasitelju svijeta koji si po zaslugama otkupljenja Mariju očuvao od ljage istočnoga grijeha, oslobodi i nas od naših grijeha i od smrti vječne.

SVI: Marija, Majka tvoja, neka nas zagovara.

ČITAČ II: Otkupitelju naš, ti si htio da tvoja Majka pod križem sudjeluje u za nas spasonosnom žrtvenom prinosu, daj da njezinim zagovorom postanemo dionici tvoje muke i uskrsnuća.

SVI: Marija, Majka tvoja, neka nas zagovara.

ČITAČ I: Dobri Isuse, dok si visio na drvu križa, Ivanu si povjerio svoju žalosnu majku, daj nam milost da živimo kao njezina prava djeca.

SVI: Marija, Majka tvoja, neka nas zagovara.

ČITAČ II: Spasitelju i Učitelju naš, ti nam Mariju, vjernu službenicu Božje riječi i poslanja, stavljaš kao uzor za nasljedovanje, daj da po njezinu zagovoru postanemo tvoji istinski učenici.

SVI: Marija, Majka tvoja, neka nas zagovara.

VODITELJ: Pomolimo se. Spasitelju naš koji si umirući na križu, nama za majku dao svoju vlastitu majku Blaženu Djevicu Mariju, daj da tvoja Crkva bude vazda ljubavljiva plodna Majka u Duhu Svetom preporodne djece, da ih u svome krilu okuplja i materinski njeguje u njima život milosti, koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova.

SVI: Amen.

PJESMA: Mariji od brze pomoći.

Majka Crkve danas

VODITELJ: U prvom poglavlju Djela apostolskih čitamo kako je grupa Kristovih učenika, nakon Isusova uzašašća, čekala u Jeruzalemu okupljena na molitvi. „S njima su bile neke žene i Marija Majka Isusova” (Dj 1,14).

U prvim trenucima i prvim koracima Crkve, bila je prisutna Marija. S učenicima Isusovim dijeli nadu iščekivanja u postojanoj molitvi. To je diskretna i tiha prisutnost ali kreata vjerom i pouzdanjem, prisutnost koja ohrabruje.

Ovo materinsko poslanje, Marija nastavlja stoljećima u Crkvi ne umanjujući niti zasjenjujući jedino Kristovo posredništvo. Ona pomaže njegovo ostvarenje... Ona nije zapreka da se susretnemo s Kristom već olakšava taj susret. Prisjetimo se što o tome kaže Koncil.

ČITAČ I: Iz koncilskog dokumenta Lumen Gentium:

„Nakon uznesenja na nebo, Marija nije napustila tu spasonosnu ulogu, nego nam mnogostrukim svojim zagovorom i dalje pribavlja milosti vječnoga spasenja. Materinskom ljubavlju brine se za braću svoga Sina koji još putuju i nalaze se u pogibeljima i tjeskobama, dok ne budu dovedeni u sretnu domovinu. Zato se Blažena Djevica u Crkvi zaziva imenima Odvjetnica, Pomoćnica, Poma-

gačica, Posrednica. Ipak se to tako shvaća da ništa ne oduzima niti dodaje dostojanstvu i moći Krista, jedinoga Posrednika” (LG 62).

VODITELJ: Ovom utješnom sigurnošću da je Marija Crkvi pomoć i putokaz i da je to isto svakom kršćaninu, i mi smo ohrabreni te povjeravajući se njezinoj materinskoj skrbi zazivamo je puni pouzdanja.

ČITAČ I: Majko Božja

SVI: Moli za nas (Dalje u obliku litanija).

ČITAČ I: Majko Spasiteljeva,
Majko Crkve,
Majko Božje milosti,
Majko Božje ljubavi,
Majko duhovnoga života,
Majko života evanđeoskoga,
Majko, savršena Kristova nasljedovateljice,
Majko na Kristovu putu,
Marijo Pomoćnice kršćana,

PREDVODITELJ: Svjesni da nas je Krist povjerio tvojoj materinskoj brizi po Ivanu svom apostolu i učeniku, i mi ti se izručujemo ovim molitvama.

SVI: Povjeravamo se tebi, Marijo!

PREDVODITELJ: Da nas naučiš povjeravati se Gospodinu i moći njegove otkupiteljske žrtve.

SVI: Povjeravamo se tebi, Marijo!

PREDVODITELJ: Da naša zajednica živi i raste u vjeri te bude živo svjedočanstvo Božjeg spasenja.

SVI: Povjeravamo se tebi, Marijo!

PREDVODITELJ: Da se naše društvo razvija u pravednosti, miru i međusobnom razumijevanju.

SVI: Povjeravamo se tebi, Marijo!

Blagoslov Marije Pomoćnice kršćana

VODITELJ: Pomoć je naša u ime Gospodina

SVI: Koji stvori nebo i zemlju

Zdravo Marijo...

ANTIFONA: Pod tvoju se obranu utječemo sveta Bogorodice, ne prezri naših molitava u potrebama našim nego nas vazda izbavljaj od svih pogibli, Djevice slavna i blagoslovljena!

VODITELJ: Marijo, Pomoćnice kršćana!

SVI: Moli za nas!

VODITELJ: Gospodine, usliši molitvu moju!

SVI: I vapaj moj k tebi da dođe!

VODITELJ: Gospodin s vama!

SVI: I s duhom tvojim!

VODITELJ: Pomolimo se. Svemogućí vječni Bože, koji si sudjelovanjem Duha Svetoga pripravio tijelo i dušu slavne Djevice Majke Marije, da bude dostojno prebivalište Sinu Tvojemu, daj da nas ona koje se s radošću spominjemo, svojim blagim zagovorom izbavi od sadašnjih zala i od vječne smrti. Po istom Kristu Gospodinu našem.

SVI: Amen.

SVEČENIK: (poškropi puk blagoslovljenom vodom govoreći):

BLAGOSLOV BOGA SVEMOGUĆEGA OCA I SINA I DUHA SVETOGA SAŠAO NA VAS I OSTAO VAZDA.

U P R O L A Z U

MALI SVIBANJSKI IGROKAZ IZ OBITELJSKOG ŽIVOTA

Uloge: ANA – mlada majka, domaćica
VLADO – otac na privremenom radu u Njemačkoj
IVA, djevojčica od 5–7 godina
MARIO, dječak iz susjedstva

Obiteljsoba poa. Na vidnom mjestu /ne u sredini zida/ Gospina slika /ikona/ s kandilom)

ANA:

(Sjedi za stolom zamišljena. Čita pismo, spremi u kovertu. Odjednom ustane odlučno) Bože razbora i svjetlosti, ne daj da posumnjam u tebe u sebe i u život! (Pogleda sliku, ode potražiti šibicu te zapali kandilo. Klekne spustivši se na pete. Moli) Gospe moja u nevolji sam ti velikoj. Noćas te treba duša moja. Nas dvoje te trebamo, Djevice presveta... (Prekrije lice rukama, stanka) Što da ti izlijevam tužaljku svoju; i ti si bila žena i majka. Nosila si pod srcem Sina Božjega. Josipove sumnje mučile su i tvoju dušu...

IVA: (Odškrine vrata i viri) Mama, što radiš tako dugo?

ANA: Razgovaram s Gospom o jednoj važnoj stvari.

IVA: Jesi li kazala Gospi da sam ja bolesna?

ANA: Jesam, i rekla je da ćeš ozdraviti sutra kad tata dođe. Idi sada i spavaj.

IVA: Dobro. (Zatvori vrata i ode)

ANA: Djevice presveta, moj Vlado nije zao čovjek, podlegao je velikoj napasti. Ranjen je oštrom strijelom gramzljivosti. Pohlepa ga je ujela za srce. Orlovi njemačkih maraka gnijezde mu se u duši. Savili su gnijezdo na stablu života, na vrhu naše zaklete ljubavi... Ali ja ću se uspeti, Marijo, porušit ću gnijezda grabljivica. Ima u Ani snage za deset žena, za deset suprug a i deset majki. Zagovaraj me Djevice presveta u ovo jutro kad svrati. Daj snage i odvažnosti mojim riječima, ustrajnosti u borbi... Marijo, pomrsi mu račune. Kad pobjedimo bit ćemo zajedno majke čedu što ga nosim. Ja ću mu biti majka ljudske ljubavi a ti mati nebeskog zagovora.

IVA: Mama!

ANA: Molim, dušo.

IVA: Kako ti razgovaraš s Gospom kad je ne vidiš i ne čuješ?

ANA: Iva draga, s onima koje volimo možemo uvijek razgovarati, srce ih vidi i čuje.

IVA: Ali ja to ne razumijem.

ANA: To ti je kao...

IVA: (S odškrinutih vrata, dotrči k Ani)

ANA: Jesi li ti vidjela tatu danas o podne?

IVA: Ne, pa tata je u Njemačkoj.

ANA: Naravno, a ipak govorila si mi: „Tata se sada vratio s posla, tata se sada sprema na put. Tata se sada vozi”. Ti ga ne vidiš ali kao da vidiš što sve radi, i to je doista tako. Sada ga očekuješ jer znaš da će doći, zar ne?

IVA: Da, mama.

ANA: Eto, tako i ja razgovaram s Gospom. A sada idi lijepo i spavaj.

IVA: (Pođe, zastane) Mama!

ANA: Pa što je opet zlato mamino?

- IVA: A ti si rekla: „Gospo, pomrsi mu račune...”
- ANA: Prisluškuješ, lopužice mala. To je mama rekla za njegovog prijatelja. Idi sada, i nemoj me više zvati. (Otprati je do vrata).
- IVA: Laku noć mama! (Odlazi u sobu).
- ANA: Laku noć dušo! (Na povratku uzme pismo sa stola, ponovno sjedne kao prije, otvori list, čita u sebi, odloži ga, prekrije rukama lice i nadlakti se na koljena. Tisina).
- GLAS: (Vladin glas iz pisma) Draga moja i voljena Ana... U srijedu rano ujutro prolazim s Mladenom poslom za Hercegovinu, svratit ću na čas da te vidim. Naš pothvat odlično napreduje. Sreća od trideset tisuća maraka sve više nam se smiješi. Ne smijemo joj se zamjeriti... Uznesti će nas na brdo koje ljudi godinama i mukom osvajaju...
- ANA: (Uspravi se) Moj Vlado, u sreću se uzda lud a pametan u svoj trud. Zašto se ne bismo i mi kao i svi ostali časno, pošteno i s mukom uspeli na svoje brdo? (Opet se spusti i meditira).
- GLAS: Nadam se da si bila jača od svojih predrasuda i da si ono sredila. U protivnom bismo se mogli gadno posvadati, jer znaš koliko mi je stalo do ovoga plana. Do skorog videnja, tvoj Vlado.
- ANA: (Ponovno se uspravi i prkosno naglašavajući prvu riječ) Ono nisam uopće sredila. Tvoju glupu nadu čeka pravo razočaranje. (Neko vrijeme u šutnji. Vani trubi auto. Ustane i pogleda kroz prozor). On je, kad prije... (prema slici) Gospe moja, pomozite nam obojma! (Izade i nakon nekog vremena začuje se zamor pred vratima).
- VLADO: (Pred vratima) ... A Mladen vozi ko strijela nebeska, nevjerovatno...
- ANA: (Nakon što je ušla, okreće se Vladi s prstom na ustima) Tiše probudit ćemo Ivu, sinoć je kasno zaspala! (Sređuje ruže što ih je unijela i stavlja u vazu. Vlado za to vrijeme priča o putovanju).
- VLADO: ... I zamisli, na granici nas zaustaviše dva i pol sata. Mladen je bio sav izvan sebe. Rezervni kotač skidao. Carinili su mu motorku i neke sitnice...
- ANA: (Pokazuje vazu) Staviti ćemo ih pred Mariju.
- VLADO: Kakvu Mariju?
- ANA: Zar si zaboravio? Nekad smo u svibnju molili pred našom slikom svake večeri.
- VLADO: Znaš kako to popi zovu u Švabenlandu? Religiozni egzibicionizam. Sveta zabava za pobožne i priproste vjernike.
- ANA: Kod nas su još uvijek svibanjske pobožnosti. Naše je ljepše zar ne?
- VLADO: Ne zna! Kad čovjek bije životnu bitku postaje sve manje sentimentaln. No, nemam ništa protiv Gospe; samo ti stavi, nikad se ne zna. (Traži po torbi)
- ANA: Vlado, kako to govoriš, nevoljo jedna!
- VLADO: Mani tužaljke i dodi ovamo da vidiš što su smislili poslovni ljudi. (Otvora tašnu i vadi papire. Izvadi i malu torbicu.) Ovo sam donio Ivi. (Polako se odšulja u Ivinu sobu, a na povratku) Onaj mladen je pravi biznismen. Mlati paru ko mutav...
- ANA: Nećeš valjda odmah o toj proklesoj pari. Ima li važnijih stvari?
- VLADO: Para je prokleta samo u župnikovim propovijedima; da nas barem Bog hoće udariti tim prokletstvom, ne bi škodilo.
- ANA: Isuse, Vlado, pa ti si postao ateista.
- VLADO: I hoće akobogda, udarit će nas, ja sam već vidio našega novoga merdu. Nego slušaj me Ančice moja. Gore u Švabenlandu ruše neku veliku šumu. Mladen i ja uskačemo s deset momaka. Došli smo da im sredimo papire. Ti si nam potrebna ko dragi kamen u kruni carskoj. Trebamo kuharicu na dva mjeseca.
- ANA: (Nakon podulje šutnje) Nije to valjda jedina vaša greška?
- VLADO: Daj, Ana, nemoj biti cinična.
- ANA: Sve je to račun bez krčmara. Znaš li ti, čovječe Božji da je Iva bolesna i da je vodim na

terapije svaki drugi dan? Znaš li da imam mušterija naručenih za cijeli svibanj i da se ne mogu nikud maknuti od šivaće mašine.

VLADO: Polako, sve ćemo srediti. Ujna Sara dolazi ovamo i bit će s malom. Stvar već ugovorena. A to tvoje šivanje! Pa to je prava milostinja u usporedbi s hrpom deviza koje ćeš zaraditi za ovo kratko vrijeme. (Ana šuti). Kad uberemo ovu paru odnijet ćeš tu svoju siktericu u župni karitas i pokloniti je kao djelo milosrda... (šutnja). No, što je, ostala si bez teksta?

ANA: Vlado, pa znaš da...

VLADO: Šta je za Boga, šta se prenemažeš?

ANA: Pa ti znaš da sam ja u drugom stanju.

VLADO: Još to nisi sredila, ženo Božja! A lijepo sam ti pisao...

ANA: Pročitala sam i užasno se osjećala.

VLADO: Ne budi guska, Ana. U ovoj situaciji treba misliti a ne osjećati. Osjećaji su najvarljivija stvar koju imamo.

ANA: Kakvi osjećaji, čovječe! Jesi li svijestan da uništavamo život.

VLADO: Mogla si to učiniti samo za ovaj put. Ja ću ti pronaći liječnika...

ANA: Vlado, jesi li ti normalan!

VLADO: Podi molim te i to sredi.

ANA: (Nakon duge šutnje) Kako da učinim tako nešto... Pa to ne čine ni ptice u zraku ni ribe u moru... Životinja je životinja pa toga ne čini... Vlado, ako već ne možeš osjećati sa mnom, mogao bi barem misliti kako valja.

VLADO: (Pogleda kroz prozor) Nemamo vremena za filozofiranje. Mladen će se svaki čas vratiti.

ANA: Nije to filozofiranje. Moji osjećaji i tvoja pamet mogu izvući na čistac kola u koja smo se upregli. Svako drugo rješenje za mene je grijeh i to veliki grijeh, savjest bi me progona dok sam živa.

VLADO: Toliko toga je jučer bilo grijeh a danas nitko ne spominje.

ANA: Ali abortus je uvijek bio i uvijek će biti grijeh jer uništava život.

VLADO: Medicina to jednostavno zove „čišćenje”. Tisuće žena to čini, ne jednom u životu i nikom ni dlaka nije pala s glave a ti paničiš... Pa nismo u srednjem vijeku, glavo luda!

ANA: Ja znam da ovo nije srednji vijek. Tisućama tvojih primjera žena-kukavica mogu suprostaviti deset puta toliko onih koje to ne čine i stotinu puta toliko onih koji radaju u ratovima, u zemljama gladi i oskudice, u logorima, u mukama...

VLADO: Čekaj Ana, sve te žene nemaju ništa s nama (Odlazi do prozora).

ANA: A znaš li koliko je onih koji Boga mole da rode zdravo dijete a ne mogu? Nećeš me slo-
miti, ja još vjerujem u Boga!

VLADO: Pa nije Bog kršćanima zapovjedio koliko moraju imati djece. Barem u mom katekizmu toga nije pisalo.

ANA: Pisalo je kako glasi peta Božja zapovijed. Nisi valjda i to zaboravio?

VLADO (Pogledava na prozor). Dobro, nismo na vjeronauku. (Pogleda na sat) Mladena mora da je nešto zadržalo. (Nakon kratke stanke) Može li se tebi ikako dokazati da je ovo izvanredna prilika, jedinstvena, lutrija! Mi dvije noći ne spavamo. Mladen se doslovno ubija, hoće da sve organiziramo: povežemo ljude, ugovorimo posao... Čuda činimo da uspijemo i sad ti na kraju praviš probleme.

ANA: Kako ti dijete nije važnije od svega toga, to ne razumijem.

VLADO: (Srdito) Ograničena si ko balkon i tvrdoglava ko tovar... Imat ćemo djece, desetero ih rodi ako hoćeš ali ja želim da budu sretna, da imaju što im treba... A to ne ide bez novaca. Idemo po novce, ta i ja i ti želimo dobro svojoj djeci, zar nije tako?

ANA: Ja te zaista ne shvaćam. Kako ćemo mi i naša djeca biti sretni sutra ako danas ubijemo svoje vlastito dijete.

VLADO: Gdje ti tu vidiš dijete?

IVA: (Utrči iz sobe) Mama, ja neću više sama spavati.

ANA: (Pokazuje na Vladu) Vidiš li tko je došao?

IVA: Tata! Tata! Kad si došao? (Poljubi ga i sjedne u krilo) Mi smo znali da ćeš ti doći. A jesi li mi donio torbicu?

VLADO: Jesam.

IVA: I kockice?

VLADO: Naravno.

IVA: I telefon?

VLADO: Sve za moju malu princezu!

IVA: A gdje je?

VLADO: (Pokazuje na sobu) Tamo iznad tvoga krevetića. (Iva otrči u sobu)

ANA: Vidiš Vlado, Iva i ovo dijete pod mojim srcem, to je za mene isto. Ja ih oboje jednako osjećam, jednako volim. Ono je čovjek kao ti i ja. A ti me pitaš gdje ja vidim dijete...

VLADO: Djeca se radaju, Ana. Mi djecu radamo i ako ih rodimo jesu ako ne rodimo nisu.

ANA: Ali ona postoje, žive i prije nego ih rodimo. Mi djecu radamo ali nismo tvorci svoje djece. Netko drugi im daje život i mi ga ne smijemo uzeti. Naša djeca prolaze kroz nas, dolaze na svijet i odlaze živjeti svoj život. Baš tako kao što smo ti i ja otišli od svojih roditelja.

IVA: (Pokazuje mali telefon) Mama, kako se telefonira?

VLADO: Čuo sam da si ti bolesna, Iva! (Pogledava kroz prozor)

IVA: (Dotrči Vladi) Bila sam ali Marija je rekla da ću ozdraviti kad ti dođeš. I ozdravila sam. Mi se svake večeri molimo pred slikom i Gospa nas uvijek uslišava. Zašto ti tata stalno gledaš kroz prozor?

VLADO: Tata mora odmah nazad u Njemačku. Ovaj put sam samo u prolazu.

IVA: Opet u prolazu, ufffa!... Ne, ovaj put ti nedam izaći (Stane na vrata)

VLADO: Čika Mladen će doći izvana i otvoriti vrata.

IVA: Neće, tata, molim te ostani barem dva tri dana. Mama, reci mu ti... (Stanka, a onda kao da se prisjetila) Reci ću ja to Mariji. (Odlazi pred sliku i moli)

VLADO: Moli da i mi čujemo, Iva.

IVA: (Okrene se Vladi te će uvaženo) S Gospom se razgovara srcem a ne ustima. (Moli dalje)

VLADO: (Ani) No, što si odlučila konačno?

ANA: Ti moju odluku dobro znaš. Drukčije ne želim, neću i ne mogu.

VLADO: Znači razočarenje.

ANA: Vlado, zar sam te kada u životu razočarala?

VLADO: Nisi, ali...

ANA: Ni ovaj put te sigurno neću razočarati. (Netko kuca) Naprijed!

MARIO: (Ulazi zadihan) Dobro jutro!

VLADO: Dobro jutro Mario, kakvim dobrom tako rano?

MARIO: Poslali su me da odmah sideš u grad. Mladena je milicija zaustavila, uzela dokumente i pritvorila.

VLADO: Zašto pritvorila?

MARIO: Nemam pojma. Znam da su ga sačekali na Marića brdu i vratili u grad.

VLADO: (Sprema se) Znači netko im je javio. Sve će se zakomplicirati... Kad ono pođe nizbrdo svakom belaju se nadaj... (Vlado i Marijo izlaze).

IVA: Tata, vrati se tata. Ti nećeš danas putovati, ja sam rekla Gospi da ti pomrsi račune.

ANA: (Zaustavi Ivu s prstom na ustima) Tata će se vratiti, ludo. Gospa im je zaista počela mrsiti račune. (Zagrli Ivu) Idemo brzo sređivati sobu.

MALI RECITAL MARIJI

(Na običnoj pozornici ili u crkvi pred okićenim Gospinim likom)

- UVOD: Biva tako, nenadano nas zaskoči misao koja pokrene osjećaje, pa dugo, dugo mislimo o jednom dragom biću s kojim smo se možda već davno rastali, ali koje se uvijek upliće u naš život i u naše sne. To biće je Majka.
- SPIKER: O kojoj majci je riječ? O majci koju svaki čovjek ima i bez koje se ne može doći na svijet. Naravno. Ali kršćanin je čovjek dvaju života, misteriozno suživljavanje dvaju tokova: ujedinjenje vremena i vječnosti. On se rađa dva puta, živi dva puta, umire mnogo puta, uskrišava bezbroj puta... Uvijek realan, trajno neodgonetljiv, običan a zapravo stalno neobičan, dijete svojih roditelja i dijete posinjenja Božjega i zato ima i dvije majke. Jedna se uvijek zove Marija.
- TUMAČ: Marija nije ono što je Isus. Ne, nikada nismo tvrdili da je ona Bog ali smo je uvijek izdizali iznad svih ljudi, svih svetaca, svih stvorova. I s pravom. Jer Bog ni s kim nije došao u tako tijesan odnos, odnos majke i djeteta, kao s Djevicom iz Nazareta. To je za Mariju jedinstven i tako izuzetan privilegij da joj se možemo samo diviti.
- SPIKER: To i jest razlog našeg okupljanja. Došli smo da joj se divimo, da je počastimo i preporučimo se u njezin zagovor. Učinit ćemo to stihovima nadahnutih pjesnika progovarajući na usta onih koji predstavljaju nas i sve ljude.
- SVI SUDIONICI: O slavo bijelih djevica,
Od sviju svetih najviša,
Ti Stvoritelja hraniš svog
Ko djetesce na grudima.
- Što tužna Eva uzela,
Po sinu ti nam povraćaš,
Nebeska vrata otvaraš,
Jadnike puštaš u nebo.
- PUTNIK. O, kako krasno stoji vrh kosa zlatnih tvojih
zvjezdovit vijenac taj! I kakvu dragost bije
sa lica ti što sije kroz cio Božji raj, Marijo!
- O pokaznice čista, iz koje nebo blista,
kroz koju sja se Bog! O ponose o časti
o radosti o slasti, o čaru roda svog, Marijo!
- MAJKA. Marijo, ti si majka i znaš kako srce boli
kad se majčinski voli
neposlušno i tvrdoglavo dijete kom opasnosti prijete.
O Marijo, majko ljubavi svete, sjeti se daj mati;
sjeti me se i ja sam tvoje dijete.
- PJESNIK. Pojem ti pjesme s pticom na grani
sa strukom cvijeća i četicom mravi
i svi su moji sunčani dani
u tvome slavlju, u tvojoj slavi.
- I kličem sretan sa svemirom cijelim,
Kraljice sveta, radosti sjajna
ovij nas plaštem plavetnim, bijelim
da ljubav naša ostane trajna.
- RADNIK: I moje radničke ruke, žulj do žulja
pred tobom moleći jedna drugu stisla,
kotačima stroja, zna se, treba ulja
a čovjeku: ljubavi, vjere i smisla.
- Zaručnice čista svetog trudbenika
zagovaraj čitavu radničku klasu
da nas ne nadjača buka zupčanika
da kovači sreće ostanu na glasu.

- UMJETNIK: O, što su zvuci velikog Šopena,
o što su slike slavnog Rafaela,
spram jednog, samo jednog trena
kad pozdrav Gospi šalju žita zrela.
O, što su zvuci velikog Šopena!
- RATAR: Bacili smo sjeme duboko u brazde
Nakvasili zemlju sa vlastitim znojem,
A sada nas eto, Majko Božja, k tebi,
da se utječemo zagovoru tvojem.
- DJECA:
- djevojčica. Sjeti se djece svijeta: prognani bos i gladni
Marijo, majko njihova utočišta!
Mi obilujemo a oni su tako jadni,
oni nemaju ništa.
- dječak: Neka im ovaj komad kruha nadu u bolje sutra budi.
Podaj im olovku, knjigu i kedu
i reci kada mi postanemo ljudi
ispraviti ćemo nepravde
i sve će opet biti u redu!
- SVI UČESNICI: O Marijo, što ljubazno
Obazireš se na naš glas,
Svom smjernošću te molimo
Bez prestanka pomaži nas.
- O, zaspite me prekrijte me svega:
blagoslov njen neka i na me prospe
kad sjajna među vas s onog side brijega
– žito, o travo, djeco naše Gospe!
O, zaspite me, prekrijte me - svega!
- Pa kad žetva prode i poslovi drugi,
Kad napunimo sve ambare stare,
U svetišta Tvoja poći ćemo, Majko,
Noseći sa sela zavjetne Ti dare.
- Zaštiti svoju djecu svu
Kad bit im bude teški boj
Da s tobom nać se uzmognu
U domovini vječitoj.
- NB: Svaki od učesnika može, nakon recitacije odložiti pred Marijin kip neki predmet.
(Putnik: kitu cvijeća; majka: krunicu; pjesnik: knjigu; radnik: čekić i testeru; ratar:
motiku. Djeca, kao u tekstu.